

ת"פ 39299/11/18 - מדינת ישראל, מטעם פרקליטות מחוז תל אביב נגד יאיר גלוחובסקי (עציר), מטעם הסנגוריה הציבורית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 39299-11-18 מדינת ישראל נ' גלוחובסקי (עציר)

לפני
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שלי קוטין ורונית חסון
מטעם פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד
הנאשם:

יאיר גלוחובסקי (עציר),
ע"י ב"כ עו"ד אדוה אלאב
מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. ביום 26.5.2019 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני, בביצוע עבירות של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"); **והחזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

2. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 11.11.2018 בשעה 13:55 בקירוב, ברחוב פנחס לבון בתל אביב, החזיק הנאשם בכיס השמאלי של מכנסיו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 101.464 גרם נטו, כשהוא מחולק למנות. בנוסף, החזיק הנאשם בכיס הימני של מכנסיו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 8.2272 גרם נטו, כשהוא מחולק למנות, ומנת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 0.4334 גרם נטו, וכל זאת ללא היתר או רישיון כדין.

במעשיו המתוארים לעיל, החזיק הנאשם בסמים מסוכנים מסוג הרואין וקוקאין שלא לצריכה עצמית ובנוסף החזיק מנת סם הרואין לצריכה עצמית.

טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 1

3. ב"כ המאשימה, עו"ד רונית חסון, עתרה למתחם ענישה שבין 4 לבין 6 שנות מאסר בפועל. בנסיבות המקרה דנא, ביקשה התביעה להשית על הנאשם עונש ברף התיכון של מתחם הענישה הנטען מטעמה, מאסר מותנה וענישה כלכלית בדמות קנס. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, והדגישה כי הסמים שנתפסו בחזקת הנאשם הם מהמסוכנים מבין הסמים, בכמויות גדולות, אשר הוחזקו על ידי הנאשם במנות. ב"כ המאשימה ציינה כי בתי המשפט הדגישו בפסיקתם את המסוכנות הרבה הכרוכה בהחזקה והפצה של סמים מסוכנים. ב"כ המאשימה הציגה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (ת/1), הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות סמים ורכוש, בגין הושתו עליו, בין היתר, עונשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. נטען כי לפי עברו של הנאשם הוא לא השכיל לחזור למוטב, להפסיק את השימוש העצמי בסמים ולהחזיק סמים מסוכנים בכמויות גדולות. צוין כי הנאשם אינו משתתף במסגרת טיפולית שיקומית במהלך מעצרו, ולא השתתף במסגרת שכזו מחוץ כתלי בית הכלא, ולכן אין הצדקה לסטות לקולה ממתחם הענישה. ב"כ המאשימה ציינה לטובת הנאשם כי הוא הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר. הוצגה פסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד אדוה אלאב, טענה למתחם ענישה הולם שבין 20 חודשים ל-4 שנות מאסר, ועתרה לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של כל מתחם שייקבע. נטען כי הנאשם נולד בבלרוס לזוג הורים, יש לו 4 אחים. אביו נפטר בהיותו כבן שנתיים, הוא גדל בטורקמניסטן ועלה לארץ בגיל 22, עם אמו ואחותו הקטנה. נטען כי הנאשם גר בשכונת "התקווה" שבתל אביב, וקשיי הקליטה בישראל הובילו אותו במהרה לשימוש בסמים. נמסר כי לאחר הסתבכותו של הנאשם עם החוק בשנת 2014, הוא השתלב בהליך גמילה בירושלים, אך בסופו של יום, הצליח לשמור על ניקיון מסמים למשך תקופה לא ארוכה, שלאחריה שב ונפל לעולם הסמים. נטען כי הנאשם עצור מהיום בו נתפס על ידי המשטרה, לאחר שלא עלה בידי ההגנה להציג חלופת מעצר, שכן רק לאחרונה חודש הקשר בינו לבין משפחתו. צוין כי הנאשם סובל מקטרקט בעיניו, עבר ניתוח במסגרת מעצרו וצפוי לו ניתוח נוסף. נטען כי הנאשם מתחרט על מעשיו, קיבל אחריות מלאה לאמור בכתב האישום ומבקש את התחשבות בית המשפט לתן לו אופק. הוצגה פסיקה רלוונטית.

5. הנאשם בחר שלא להוסיף דברים נוספים מטעמו.

דין ומסקנות

קביעת מתחם הענישה הולם

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה למעשה העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשם תחרוג ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת

ישראל (14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013).

7. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו אביא בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)).

8. הנאשם הורשע כאמור בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת סם לצריכה עצמית. המדובר במסכת עבריינית אחת, לכן אקבע מתחם ענישה הולם לאירוע, בנסיבות ביצועו, ואגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע (ראו: ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); סע' 40ג(א) ו-40ג(א) לחוק העונשין).

9. **הערכים החברתיים שנפגעו:** עבירות סמים, ובכללן החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, לצדן קבע המחוקק עונשים מרביים של 20 שנות מאסר ו-3 שנות מאסר בהתאמה, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים. בנוסף לכך, יש צורך לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים (ראו למשל: ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' מיגל אוקטביו גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769; ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח(2) 734, 738-739; ע"פ 4381/05 אבו זקיקה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.7.2006); ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010)).

קולמוסים רבים נשתברו זה מכבר על ידי בתי המשפט בנושא נגע הסמים והנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים.

בתי המשפט הבהירו לא אחת את החשיבות שבמאבק בעבירות הסמים. כך למשל, בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010) פסקה כב' השופטת פרוקצ'יה את הדברים הבאים:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמאות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשרתהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן

רב, מדגישםבתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

ראו עוד בעניין זה דברי כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 1345/08 ארקדי איסטרוב נ' מדינת ישראל (18.5.2009):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... ידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

וראו גם דברי כב' השופט א. שהם ברע"פ 4512/15 אברהם הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015):

"ראוי להזכיר, כי כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010): 'הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים [...] מזה זמן רב, מדגשים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים' (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל (22.9.2014))."

וכן ראו בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח(2) 734, שם נקבע:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו ע"י בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע..."

10. במקרה דנן, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** הינה ברף גבוה. בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש לתן את הדעת לסוג העבירות (החזקת סם שלא לצריכה עצמית ולצריכה עצמית), סוג הסם (הרואין וקוקאין) וכמות הסם (101.464 גרם נטו הרואין; 8.2272 גרם נטו קוקאין, כשהם מחולקים למנות; והרואין במשקל של 0.4334 גרם נטו לצריכה עצמית). הנה כי כן, המדובר בסמים הנמנים על הסמים הקשים מבין הסמים

המסוכנים, בכמות גדולה, שלבטח אינה לצריכה עצמית, בעת שהנאשם החזיק באותם סמים כשהם מחולקים למנות, דבר העשוי להצביע לכאורה על כוונת סחר או הספקה.

11. בבחינת **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40(ט) לחוק העונשין), נתתי דעתי לסוגי הסם, הרואין וקוקאין, שהינם כאמור מהמסוכנים שמבין הסמים האסורים, לכמות הגדולה של הסם שהוחזקה על ידי הנאשם, אופן החזקתו במנות, ולכך שלא נשמעה סיבה המשמשת לזכותו. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות מתבטא בפגיעה ביחיד ובחברה מהפצת ושימוש בסמים, וההשלכות הבריאותיות והכלכליות הכרוכות בכך, לרבות פוטנציאל לביצוע עבירות רכוש, כתוצאה מהתמכרות לסמים והצורך לממןם. עם זאת, לא ניכר כי במקרה דנא נגרם נזק בפועל. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם, קשיי קליטתו בארץ אינם מצדיקים את ביצוע העבירות. מצוקותיו האישיות של הנאשם שיכול ועמדו בבסיס מעשיו, אינן צריכות לגרוע מהביטחון הנדרש לציבור, המבקש להיות מוגן מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים. הנאשם יכל להימנע ממעשיו ומידת שליטתו בהם הייתה מלאה ואין הוא קרוב לסייג אחריות פלילית.

12. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות שביצע הנאשם מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים. טווח הענישה רחב, והוא תלוי נסיבות ביצוע העבירות, סוג הסם, כמות הסם, אופן החזקתו, ונסיבות המעשה והעושה. לרוב הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לתקופות ממושכות, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית. כך למשל:

א. בע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.2016) נאמר: "מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 **זהר שחר נ' מדינת ישראל** (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 **גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל** (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 **אברגיל נ' מדינת ישראל** (2013); ע"פ 11469/05 **מדינת ישראל נ' עייש** (2006); 5958/13 **גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל** (2014); 4203/14 **אליהו כהן נ' מדינת ישראל** (2015))."

ב. ע"פ 8820/14 **זהר שחר נ' מדינת ישראל** (17.5.2015) - נדחה ערעור של נאשם על חומרת העונש, לאחר שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם, בעל עבר פלילי, הודה בהחזקת 3.74 גרם סם מסוכן מסוג חשיש, ו-112.3416 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, ארוזים במספר שקיות קטנות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שבין 3 ל-5 שנות מאסר, וגזר על הנאשם **36 חודשי מאסר בפועל**, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 20,000 ₪. בית המשפט העליון קבע כי רמת הענישה שנקבעה בפסיקה כשמדובר בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים נע בין 3 ל-5 שנות מאסר כך שעונשו של הנאשם אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו.

ג. ע"פ 2570/17 **דוד קריחלי נ' מדינת ישראל** (17.01.2018) - התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובהחזקת כלים המשמשים לצריכת סם מסוכן. הנאשם הודה בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1.20 גרם; סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.6451 גרם; ובמשקל דיגיטלי אשר שימש לשקילת הסמים. כמו כן, הורשע הנאשם בהחזקת 99.28 גרם קוקאין. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל, פסילה מקבלת או מהחזקת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, קנס כספי של 5,000 ₪ ועונשים מותנים. בית המשפט העליון הפחית את עונש המאסר ל-**34 חודשי מאסר בפועל**, ויתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

ד. ע"פ 5377/11 **סויסה נ' מדינת ישראל** (3.7.2012) - נאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. נמצא כי לאחר שהנאשם שב מחופשה בת 48 שעות במהלך ריצוי עונש מאסר, הוא החזיק ופלט מגופו סמים מסוכנים מסוג הרואין (70 גרם) וחשיש (כ-50 גרם). במקביל הואשם הנאשם בבית משפט השלום בעבירות אחרות. על הנאשם נגזרו **40 חודשי מאסר בפועל**, מהם 10 חודשים ירצו במקביל לתקופת המאסר שנגזרה עליו בבית משפט השלום בעבירה אחרת, וכן מאסר מותנה. ניתן משקל לנסיבות אישיות ומשפחתיות מורכבות, כמו גם לעברו המכביד. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש, וקבע כי העונש שנגזר אינו חורג מרף הענישה הראוי לעבירת סמים מסוג זה, בהתייחס לחומרתה הרבה, בהיותו עונש מידתי בשים לב לאינטרס הציבורי כבד-המשקל בענישה מחמירה בעבירות סמים, וזאת לאחר שנלקחו בחשבון השיקולים לקולא.

ה. ע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מדינת ישראל** (9.6.2015) - נדחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. המערער הורשע על סמך הודאתו בהחזקה של 50 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **42 חודשי מאסר בפועל**, הפעלת 10 חודשי מאסר מותנה, 18 חודשי מאסר על תנאי וקנס של 5,000 ₪. לנאשם היה עבר פלילי מכביד, בין היתר בעבירות סמים, והוא ביצע את העבירה בעת שהיה תלוי נגדו מאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב בעונש שנגזר על הנאשם נוכח כמות וסוג הסם, עברו הפלילי ומבלי שהורתע מעונשים קודמים שהוטלו עליו.

ו. ע"פ 5374/12 **שלמה אברג'יל נ' מדינת ישראל** (9.1.2013) - נדחה ערעור של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. המערער הורשע על סמך הודאתו בהחזקת שלוש אריזות פלסטיק, שבתוכן 60 אריזות המכילות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-43 גרם. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **36 חודשי מאסר בפועל** ו-12 חודשי מאסר על תנאי. לנאשם היה עבר פלילי, אך לא בעבירות סמים. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב בעונש שנגזר על הנאשם נוכח כמות וסוג הסם, וכי העונש שהושת איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות מהסוג שבהן הורשע.

ז. ע"פ 7507/12 **תרא טאעון נ' מדינת ישראל** (16.10.2013) - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. לאחר שמיעת חלק מהראיות, הודה הנאשם בהחזקה של כ-94 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק למנות באריזות פלסטיק סגורות. לנאשם הרשעה קודמת בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **48 חודשי מאסר בפועל**, הופעל מאסר על תנאי בן 7 חודשים במצטבר, והוטל מאסר מותנה למשך 12 חודשים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם.

ח. ע"פ 810/11 **רועי שודגוקר בורגרקר נ' מדינת ישראל** (30.5.2011) - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם הודה בהחזקה של כ-59 גרם סם מסוכן מסוג הרואין. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **36 חודשי מאסר בפועל**, ו-14 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון קבע כי העונש שנגזר על הנאשם מצוי במתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע, ודחה את הערעור.

ט. ע"פ 4381/05 **פאזי אבו זקיקה נ' מדינת ישראל** (12.7.2006) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם, ללא עבר פלילי, הודה בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 100.92 גרם נטו. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **48 חודשי מאסר בפועל**, 12 חודשי מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי בעבירות סמים מסוג זה יש לייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם את המשקל השולי ביותר שכן חובה על בתי המשפט להילחם מלחמת חורמה בתופעה של החזקת סמים מסוכנים, ובנסיבות המקרה הספציפי, שבו דובר על בחור צעיר ללא עבר פלילי, בעל משפחה ועבר צבאי מרשים, העונש שנגזר הולם את מעשי הנאשם ומאזן בין שיקולי הענישה השונים.

י. ע"פ 3092/04 **בן שיטריט נ' מדינת ישראל** (3.11.2004) - נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה בעבירה של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי. הנאשמת הודתה בהחזקה של כ-135.25 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשמת **36 חודשי מאסר בפועל**, ו-12 חודשי מאסר על תנאי.

יא. ת"פ 58488-08-18 **מדינת ישראל נ' ז'בניה** (16.4.2019) - נאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר דיוני בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם נתפס כשבחזקתו 109.25 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק למנות, שלא לשימוש עצמי ועבור אחר. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 3 ל-5 שנות מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי בתחום האלימות והרכוש, נגזרו **38 חודשי מאסר בפועל**, 10 חודשי מאסר על תנאי באם יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים, 6 חודשי מאסר על תנאי באם יעבור עבירת עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים, וקנס בסך 10,000 ₪.

13. מכל המקובץ, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, הינו בין 36 לבין 60 **חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה?

14. בהינתן מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג ממנו לקולה בשל שיקולי שיקום (סעיף 40 לחוק העונשין) או לחומרה בשל הצורך להגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין). בנסיבות דנא, לא מצאתי הצדקה לחריגה ממתחם הענישה, כפי קביעתי, בשל שיקולי שיקום, בהעדר אופק שיקומי רלוונטי ביחס לנאשם. מנגד, החשש שהנאשם יחזור לבצע עבירות דומות אינו מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו (ר' סעיפים 40 ו-40 לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

קביעת העונש המתאים לנאשם

15. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לו בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין. בגזירת העונש המתאים לנאשם יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיבידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. לחובת הנאשם יש לציין את חומרת העבירות שביצע, ומדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל. עסקינן בסמים מסוכנים אשר תוצאות השימוש בהם הינן הרסניות. מכאן, יש להביא בכלל חשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים, בעיקר נוכח ההשלכות החברתיות הקשות הכרוכות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם. לא אחת נפסק כי בעבירות סמים יש ליתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי (ע"פ 5265/95 **מנשה נ' מדינת ישראל** (23.1.1996)).

בנוסף לכך, הבאתי בכלל חשבון את עברו פלילי הרלוונטי של הנאשם, הכולל שלוש הרשעות בעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית (שני מופעים); החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; פריצה

לרכב; וגניבה מרכב. בגין עבירות אלו הושתו על הנאשם פעמיים עונשי מאסר למשך 30 יום, מאסרים מותנים והתחייבות להימנע מעבירה.

17. לזכות הנאשם הבאתי בכלל חשבון את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום, לקיחת האחריות מצדו על מעשיו, שיתוף הפעולה עם המשטרה מעת שנעצר, הבעת החרטה והחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, הבאתי בכלל חשבון כי הנאשם מצוי במעצר מיום האירוע, לאחר שלא עלה בידי ההגנה להציג בפני בית המשפט חלופת מעצר, בין היתר לאור הנתק בין הנאשם למשפחתו, שבהקשר זה נמסר כי הקשר ביניהם חודש אך לאחרונה.

העונש המתאים לנאשם

18. מכל הנתונים, הטעמים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם את העונש הבא:

א. מאסר בפועל לתקופה של 38 חודשים, אשר תימנה מיום מעצרו של הנאשם ה- 11.11.2018.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 7 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 90 יום מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.1.2021, שאילולא כן יחויב הנאשם בתוספת ריבית פיגורים כחוק.

19. מורה על השמדת הסמים באחריות המאשימה. יתר המוצגים - יושמדו/יחולטו/יושבו לבעליהם, לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.